

ת"פ 38729/04/18 - עמירה אברהים נגד מדינת ישראל - הוועדה המחוזית לתכנון ובניה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עתפ"ב 38729-04-18 אברהים נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופטת חנה מרים לומפ
המערער באמצעות עו"ד ג'יאט נאסר	עמירה אברהים
נגד	
המשיבה באמצעות עו"ד אסף שטרן	מדינת ישראל - הוועדה המחוזית לתכנון ובניה

פסקי דין פלייטס

דגן

לפני ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כבוד השופט פאול שטרק) מיום 18.4.18 בב"ץ 65763-12-16 (להלן: **בית משפט קמא**) במסגרתה דחה בית משפט קמא את בקשת המערער להארכת מועד ביצוע צו הריסה מנהלי שהוציאה המשיבה מיום 27.11.16. כן קבעו שמניין הימים לביצוע צו ההריסה המנהלי יחל ביום 23.4.18 (להלן: **ההחלטה**).

רקע

- ביום 27.11.16 הוציאה המשיבה, בהתאם לסעיף 238א לחוק התכנון והבניה תשכ"ה-1965 (להלן: **חוק התכנון והבניה**), צו הריסה מנהלי (להלן: **הצו**) למבנה בשכונת אלמונטרט המתמוקם בצור בהאר בירושלים בנקודת ציון 626040:223385. הצו הודבק על המבנה ביום 4.12.16.
- ביום 26.10.17, המערער הגיש בקשה לביטול הצו לבית המשפט קמא ובעקבותיה, עוכב ביצוע הצו.
- ביום 4.11.17 בית המשפט קמא דחה את הבקשה לביטול צו ההריסה המנהלי וקבע, כי המערער רשאי להרוס בעצמו את הנסכ עד ליום 4.1.18 ולאחר מועד זה, המשיבה תהיה רשאית לבצע את ההריסה כאשר מניין 30 הימים יחל ביום 5.1.18.
- על החלטתו, הוגש לבית משפט זה ערעור במסגרת ע"פ 151-18-9345. לאחר דין שהתקיים לפניו ביום 15.1.18, ולאחר שהצדדים שמעו את הערות בית משפט, ב"כ המערער חזר בו מטענותיו בדבר תקופו של הצו, שכן שמסר כי בכונותו להגיש בקשה להארכת מועד לביצוע צו ההריסה המנהלי. על כן, ביקש אורכה של 90 יום עד מנת שתוגש הבקשה וכן מטעמים הומנטריים, בשל חודשי החורף, הערעור נדחה ונקבע, כי מינין הימים לביצוע צו ההריסה המנהלי יחל ביום 15.4.18.
- ביום 12.4.18, המערער הגיש בבית משפט קמא (כבוד השופט פאול שטרק) בקשה דחופה להארכת מועד לביצוע צו ההריסה המנהלי. ב"כ המשיבה השיב בתבת על בקשתו בהתאם להוראות בית משפט קמא, ולאחר מכן ב"כ המערער השיב לתגובת ב"כ המשיבה, כך של התקיים דין בבית המשפט קמא בבקשה זו.
- ביום 18.4.18, דחה בית המשפט קמא את הבקשה והורה כי מנין הימים לביצוע הצו יחל ביום 23.4.18.

החלטת בית המשפט קמא

- בית המשפט קמא דן בכל הטענות שהעלה המערער ובהחלטתו המפורטת והמונמקת לא מצא עילה להארכת המועד לביצוע צו ההריסה המנהלי, הכל כפי שיפורט בהמשך הדיון בעניין כל טענה בנפרד.
- בית המשפט קמא דחה את הבקשה להארכת המועד לביצוע צו ההריסה המנהלי לטפו של עניין נוכח מיצי ההליכים בערכאה הראשונה וערכאת הערעור ביחס למתן הצו. בדחיית טענות המערער הפך הצו לחלוט. ערכאת הערעור קבעה מועד תחילת מינין הימים לביצוע הצו החל מיום 15.4.18, כך שעמים ההומנטריים ולא עד מנת לאפשר למערער להכשיר את הנכס ואז להתחיל בהליכה להכשרתו.
- בית המשפט קמא דחה את טענות המערער, ביחס להליך התכנוני בשכונת צור באהר שעו השתתפו בהכשרתו לביצוע צו ההריסה מנהלי שחוג, כאמור, חלוט והבקשה מהווה למעשה מעין ערעור על החלטת שכבר דנה בכל נסיבות המקרה ובטענות ב"כ המערער על ידי שתי ערכאות שסייגו.
- בית משפט קמא הפנה בהחלטתו להחלטות בית המשפט המחוזי בחיפה, שם עלו טענות דומות לטענות שהעלה ב"כ המערער כאן (ר"ע פ"א 63269-01-17 **מסרי בן מד"י** [פורסם בבנו] [27.7.17], ע"פ"א 4784-06-17 **עלאוי ב' ו' מוקומית עירון** [פורסם בבנו] [30.7.17]). על מנת מתקיים קבע בית המשפט המחוזי, כי המערער לא הוכיח שהמקרה ממלא את ההנאים שנקבעו בחוק, כיוון שהתוכנית הכוללת טרם הופקדה ותוכנית מפורטת עדיין אינה קיימת, כך שלא ניתן לדעת כלל אם הצו מתמך בהנאי ההנאם את התוכנית ואם ניתן יהיה לקבל עבודה היתר. על כן נדחו הבקשות למתן ארכה. בית משפט קמא קבע, כי מחלטות אלה יפות לעניינים וקובעות הלכה המנהגת את בית המשפט בעניין זה. כך שאף בעניינים, בהעדר הליך תכנוני מתקדם, מהווה תנאי מחלה, בטרם בית המשפט ישקול אופק תכנוני, כעילה לעיכוב ביצוע צו הריסה מנהלי, לא ניתן להורות על הארכת הצו. עוד הוסיף בית המשפט קמא, כי ההלכה הברורה עליה חזר בית המשפט העליון שוב ושוב לפיה עיכוב ביצוע צו הריסה של סיכויים להשתתף בהכרעה בבית דין כאשר קיים "אופק תכנוני", מפרשתת שניתנה למוטש זה היא מצומצמת. כלומר, ה"אופק" צריך להיות קרוב וברור. נפסק, כי על מבקש הארכה להראות שהיתר הבניה, אשר נישא את הבניה הבחלת חוקית נמצא ב"הישג יד" ואף "בהישג יד מיד". בית משפט קמא הפנה בעניין זה לרע"פ 4007/14 **ספיר קדמת דגן בע"מ ואח' נ' דמית ישראל** [פורסם בבנו] [12.6.14].
- עוד קבע בית המשפט קמא, כי אין מקום להאריך את ביצוע הצו המנהלי עד לסיום ההליכים בעתירה המנהלית שהוגשה על ידי המערער בלב חוקיות סירוב העתירה למתן היתר בניה בהתאם לתוכנית המנדטורית RJ5. היה שאף אם התקבל העתירה במלואה, ואין בכך כדי להביא לביטול הצו ממש הליך. כן עלה להשיגות עמדתו ערית ירושלים לפניהיו של ב"כ המערער, כי תכנית זו אינה חלה בירושלים והערייה אינה מנפיקה היתרי בניה מכוח תכנית זו.
- עוד דחה בית המשפט קמא את הטענה, כי יש להיתער לבקשה מטעמים הומנטריים שעו השצו הוצא לפני למעלה משנה וחמישה חודשים וניתן די והותר מן למערער להתארגן לקראת ביצוע הצו וכבר נתנה ארכה בבית המשפט המחוזי עד לחודש מאי 2018 בשל חודשי החורף הקרים.
- לסיים, בית המשפט קמא קבע, כי מינין 30 הימים לביצוע הצו יחל מיום 23.4.18
- על החלטת בית המשפט בבקשה זו נסב הערעור דגן.

טענות הצדדים

- בהודעת הערעור נתקף ב"כ המערער את החלטת בית המשפט קמא. תחילה, העלה טענה מקדמית בהקשר לדחיית הבקשה להארכת מועד על ידי בית משפט קמא מבלי לקיים דיון בפניו בבקשה במעמד הצדדים ואפילו מבלי להתייחס לעיקר טענות המערער לבני החלי המנהלי, אלא רק בהסתמך על כתבי הטענות. לדידו, מדובר בהליך פלילי כאשר הליך פלילי הוא קיום דין והחריג הוא הבקשה עד יומיים טרם כיסית הצו לתוקף.
- ב"כ המערער הפנה להחלטתו, לפיה תלוקתה התכנון והבניה (סדר דין בבקשה לעניין צו הריסה מנהלי) ש"ע"ר-2010 (להלן: **קדומת התכנון והבניה**) לפיה, בהעדר נתמוקם מיוחדים, יש לקיים דיון במעמד הצדדים. בית משפט קמא לא נמק מדוע לא ראה לדין בבקשה, הנמקה זו סברה להתייחס כן לסיבות שהוענו את בית המשפט להכריע בבקשה ללא קיום דין (להלן: **קדומת התכנון והבניה**) וזאת על פי פס"ר, סבר כי דין ההחלטה. בית משפט קמא לא נמק מדוע לא נטענותיו בה נקבע בבקשה טענה זו של לקיים דין במעמד הצדדים.
- עוד טען ב"כ המערער, כי שנה בית המשפט קמא בהחלטותיו כי ההתקדמות בהליך התכנוני איננה לרלוונטית כלל לבני הבקשה להארכת מועד ביצוע צו ההריסה המנהלי, נוכח מיצי ההליכים בערכאה הראשונה וערכאת הערעור ביחס למתן הצו, שבדחיית טענות המערער הוא חלק מן. קטע, בבית המשפט קמא התעלם מההחלטות הקדומות על שם עצמו של שופטים אחיים בעניין שכונת צור באהר בהם האריכ את המועד לאור ההתקדמות התכנותית שנעשתה.
- לנופו של קטעין. ב"כ המערער שב על טענותיו בהקשר למקד מועד ביצוע צו ההריסה לפני בית המשפט קמא וטען להתקיימות של מספר אפסורות להכשרת המבנה והקבלת היתר הבניה בקרבו: הראשונה - אפסורת מתן היתר בניה לפי התוכנית המנדטורית RJ5, הערייה סירבה לפתוח תיק בבקשה וחוקיות סירוב העתירה מצייה בפני בית המשפט המחוזי בהליך עתירה. השניה - אישורי תוכנית האב לשכונת צור באהר, אשר לטענת ב"כ המערער, קבעה איזור זה לגמריים והערייה מתכונת לקדם את תכנון השכונה והתוכנית אמורה להכשיר את הבתים שכונתו ואף את הבית של המערער. עוד הפנה לכתבם אחרים שכונתו שאף תחליט ועודמית נגדו צו הריסה, אשר אושרו, כך שאי מתן ארכה להכשרת נכסדו לתושבים אחרים שכונתו שקיבלו אורכה לאור ההתקדמות התכנותית במידת הפליית לרעיון ביחס לתושבים אחרים שכונתו. השלישית - באמצע חודש חול חר המדאנן שאר לנפו של חודש הרמדאן ולפני התג יוצרת את המערער ושפתחת ללא קורת בג. לפיכך טען, כי מטעמים הומנטריאיים יש להימנע מביצוע הצו בהתקפוז זו.

- בדיון לפניו, ב"כ המערער שב על טענותיו בהודעת הערעור וטען לפגמים בהליך קבלת ההחלטת ובהחלטת עצמה. כך שאם היה מתקיים דיון בבית משפט קמא אי בית המשפט היה מקבל מידע על ההליך התכנוני. הוא הצהיר לבית המשפט, כי האפסורת האופסיתית לקבלת היתר היה שלושה חודשים. עוד הוסיף וטען, שהחלטת בית משפט זה בהליך הקדום לא קבעה כי תכנה הארכה לביצוע צו ההריסה המנהלי לעוד שלושה חודשים משום "צרכי התארגנות בלבד" וימוק זה לא עולה מפרסוטקול הדיון.
- בדיון בפנינו, ב"כ המשיבה שב על טענותיו בבית המשפט קמא וטען, כי בית המשפט המחוזי בהחלטות מיום 18.4.15 קבע כי הצו יכנס לתוקף לאחר שלושה חודשים, הינם ביום 15.4.18 נוכח תקופת החורף, כך שעמדו למערער שלושה חודשים להתארגן על מנת לפנות את המבנה ואז להגיש בקשה להארכת מועד לביצוע צו ההריסה המנהלי, אולם הוא הגיש את הבקשה עד יומיים טרם כיסית הצו לתוקף.
- עוד טען ב"כ המשיבה, כי גם הטעמים ההומנטריים להם טען המערער כבר שוקולו בהחלטת בית המשפט המחוזי, עת שקבע ארכה לביצוע הצו בשל החורף ששרר בעת מתן ההחלטת.
- כן טען ב"כ המשיבה, כי המערער לא הוכיח שההיתר הוא ב"הישג יד" ולא הוגש תצהיר בעל מקצוע להוכחת הדבר. כיוון שתוכנית המנדטורית היא מקדומת מן 10 פנים.
- אשר לטענת התקדמות בית המשפט קטען, כי אין חובה לקיים דיון וקיום דיון במקבץ מן משטרתו לא מלשך את מתן. לדידו, חקובע מפרסותר כי אין חובה לקיים דיון. בית המשפט קמא קבע, כי הימוקיים להם טען ב"כ המערער לא רלוונטיים, זאת משום של המערער לא הוכיח כי ניתן היתר בהישג יד. בית משפט קמא קבע, כי אין היתר בהישג יד, כך שאין מקום לארכה. למרות זאת תכנה למערער האפסורת להגיש ערעור, על אף והיה מקום לדחות מיד. כמו כן, גם העתירה המנהלית ביחס לתוכנית המנדטורית שאינה מקפה, לא תתברר בגין שלוש חודשים.

דיון והכרעה

- לאחר עיון בהחלטת ביהמ"ש קמא, בכתבי הטענות ובטענות שכתב ובע"פ בהליכי ערעור זה - לא מצאתי עילה להתערב בהחלטת בית משפט קמא.
- אפתח בטענה המרכזית שבערעור, לפיה חיב היה ביהמ"ש קמא לקיים דיון במעמד הצדדים בבקשת המערער להארכת מועד לביצוע צו ההריסה המנהלי.
- האם היה על בית משפט קמא לקיים דיון בבקשה**
- במפורסו לעיל, למערער אין טענה בדבר תקפותו של הצו ובקשות היתר כי אינאר המועד לביצוע הצו.
- ל"כ המערער טומך את טענותו בדבר חובתו של בית משפט קמא לקיים דיון בבקשה להארכת מועד לביצוע הצו במעמד הצדדים,על האמור בתקנה 4 לתקנות התכנון והבניה הקובעת כדלהלן:
 - ב) בקשה להארכת מועד לביצוע צו חובה לביהמ"ש שן בבקשה להארכת מועד, ככל שחוגשה, והוצו על תגובה בכתב של המשיב בבקשה**
 - (ה) חלטים בית המשפט כי הבקשה אינה מצריכה דיון במעמד הצדדים, יכריע בבקשה**
- בהחלטת מונמקת בכתב.
- ג) חלטים בית המשפט שהבקשה מצריכה דיון במעמד הצדדים, יקבע את הדיון, ככל שניתן**
- ב) בחור פרק מן קצרו, ואלו יאומר שהשבעה ימים ממועד הגשת הבקשה.**

...".(ד)

תקנה 3 לתקנות התכנון והבניה קובעת כדלהלן: **"דיון בבקשה לביטול צו או בבקשה לעיכוב ביצוע צו יתקיים, בחור שבעה ימים ממועד הגשת הבקשה"**.

- כלומר, מן התקנות עולה, כי מן החיבות קיום דיון במעמד הצדדים בבקשות לביטול צו או לעיכוב ביצועו (תקנה 3), אין אינן מחייבת את בית המשפט לקיים דיון במעמד הצדדים, בבקשה להארכת מועד לביצוע צו הריסה מנהלי (סעיף 4ב) לתקנות), הוא ההליך בו עסקיין.
- גרי"פ 1738/15 **פרופ' דרור צורקמן ב' ו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובניה תל אביב-יפו** (פורסם בבנו, 03.11.2015). עמד בית המשפט העליון על האבחנה המהותית שבי שני ההליכים והסביר, כי החובה לקיים דיון במעמד הצדדים חלה רק בבקשה לביטול צו המנהלי, להבדיל מהארכת המועד להקמה:
- "...עם זאת, אי סכורה שכל הנוגו לעיכוב לשפני כלל לא מתעוררת סחירה כאמור, שכן גם על-פי התקנות חלה חובה לקיים דיון בבקשה לעיכוב ביצוע מן הסוג שהוגשה לבית המשפט המחוזי בעניינים. זאת, להבדיל מבקשה להארכת מועד לביצוע צו, כי משאסביר הלה...ניתן אם כן לראות, כי ההרגי התכנות בתקנות בכל הנוגע לחובה לקיים דיון במעמד הצדדים מתייחס לבקשות להארכת מועד לביצועו של צו, בעוד על בקשות לעיכוב ביצוע או לביטולו של צו הריסה מנהלי חלים הכללים הרגילים, בהתאם לאמור בסעיף 250 לחוק התכנון והבניה, כמתואר לעיל. בהתאם לחובת לקיים דיון בבקשה להארכת מועד - שהמאפיינה שונים לכאורה - אינה בפניו"**.
- בית המשפט העליון מתייחס בספק דין זה לפסיקה אחרת שבה אין אושרה החלטת שהתקבלה ללא דיון במעמד הצדדים, בבקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה מנהלי על מנת למנוע שהיו נגזירת הליכים, וקובע את הדברים הבאים, הרלוונטיים גם לעניינים: **"...במבט כולל יותר יש לומר על החלטת זו, כמו גם על ההקבלה בתקנות בכל הנוגע לקיום דיון בבקשות להארכת מועד לביצוע צווי הריסה, בבקשר הרחב של תכליתו של צו ההריסה המנהלי - 'למנוע אפסורות של שההיתר ביצוע צוים בדרך של גזירת חליטים משפטיים באופן מלאכותי כדי להרווח זמן'... על כן, במקרים שבהם מתרשם בית המשפט כי נעשה ניסיון לפתוח מחדש חליטים שנסיימו זה מכבר והחלטות חלוטות מקדמת דנא, דומה כי הכף תיטה לעבר זיוור ההליך, וזאת אף באמצעות דחיית בקשה לעיכוב ביצוע על הסף..."**
- לדידו, תאננס סוג היה שועה בית משפט קמא לא נמק מדוע בחר ליתן החלטת בכתב, וזאת לאור לשון תקנה 4 **"החליט בית המשפט כי הבקשה אינה מצריכה דיון במעמד הצדדים"**, כלומר, עליו להחליט באופן פוזיטיבי כי אין צורך בדיון. ברם, אין חובה על בית משפט קמא לקיים דיון במעמד הצדדים, הן נוכח האמור בתקנות, והן נוכח האמור בפסיקת בית המשפט העליון. יתרה מזו, לא רק שחובה, הברירה הראשונה שניצב המוחקק בתקנה היא שלא לקיים דין, הברירה הבאה היא קיום דיון. מכל מקום, בית משפט חלה ברין של צו, שכן אין צורך בהכיוור עובדת המצריך דיון, ומלוא הטענות נפרשו לפנינו. ויער, כי המערער לא קיים לקיים דיון במעמד הצדדים, ומסר תשובה בכתב לטענות המשיבה ביוזיעין, כי החלטתו נתת על בסיס טענות בכתב, שכן ישל עשויה מתיסית לתגובתו. בסעיף 84, שכן בקיש י כלל שביע המשפט ידח את בקשתו, תיתק חקובע קצרה לביצוע הצו, על מנת שהיה יבדו להגיש ערעור לבית המשפט המחוזי.
- ל"כ המערער הצדדים בבית משפט קמא, בסביבות הבקשה, לא היה כל תורמה משמעותית לצורך מתן ההחלטת, אלא שדיון במעמד הצדדים בבקשה זו היה גורם לעיכוב בהליך ביצוע צו, כאשר המטרה בעצם הגשת הבקשה להארכת המועד לביצוע הצו המנהלי, אינה אלא סיכול ביצוע הצו הלה למעשה. בסופו של יום בית משפט נמק היטב את החלטתו, כנדרש בתקנה 4, ועל כן אין מקום להגיש את הדיון לבית משפט קמא על מנת לקיים דין בבקשה.
- נוכח האמור, דין טענה זו ליהדות.

האם הבקשה להארכת מועד לביצוע הצו הוגשה בדין

- לעילית של צו ההריסה המנהלי, היה לאפשר להיושית להתמודד, במהירות וביעילות עם תופעת הבניה הבחלת חוקית ומנעת "קביעת עובדות בשטח" נוכח רכיבי עבירות הבניה והיקפן ללא מעורבות של בית המשפט. הצורך להוציא צווי הריסה מנהליים ממערור לעילית תוכניתו והקושי להרוס מבנים אלה לאחר שהבניה הושלמה והמבנים אוכלסו, גדול מאשר הקושי להרוס מבנה בתחילת בניהו, טרם אוכלס. מכאן, שיש לאסוף צו הריסה מנהלי, במיוחד כאשר נדחתה בקשה לביטולו שהוגשת לבית המשפט קמא. במהירות, בסמוך לאחר שהוגש, קטען דחית ביצועו הצו לעילות להביא לפניהם במטרת אורכה מנהליים להריסת בניה בחלת חוקית ואף להפוך מבנים בחלת חוקיים ל"עובדה מונמרת". לפיכך, קיים אינטרס כי נוכח טענתו והתגשה לגבי צו הריסה מנהלי תקוים עיבולתו ובמהירות. ואין, גרי"פ 8655/13 **מדינת ישראל ב' עמאר ח' ויחא**, (מיום 14.6.15). קבע:
- "מהיותה הגדרתש בביצועו של צו הריסה מנהלי נובעת בראש ובראשונה מהאינטרס הציבורי המהירקיד מללתיחלת את הוצאת הצו - איכפתים של דיני התכנון והבניה 'בזמן אמת' באופן שלא יאפשר עבריינות בניה באמצעות קביעת עובדות בשטח, שאם לא כן ניתן היה להמספח בהחלטת מליכים משפטיים גרילים כנגד בניה בחלת חוקיות..."**
- "...שהמנוע צו הריסה מנהלית על ביטולו או על דחית המועד של ביצועו אינה אמורה להתקבל בנסיבות רלוות. אי-ביצוע של צו הריסה מנהלי או דחיתו משכחל של ביצועו חוזרתי תחת המטרה שלשלמה הוא - סיפול מריב בעבריינות בניה - מתגברים מולם בעייתו בכל הנוגע לאכיפה ולשלטון החוק. ניתן אפוא לומר שהתקנת מועד לביצוע מבוטסת על טעמים מיוחדים..."**
- ספיעל וינא סכך, קבעה התקנות כי בקשה להארכת מועד לביצוע צו או לביטולו יש להגיש בסד זמנים קובץ ותגובל, ועל הבקשה לענות על מספר דרישות שכל מטרתן היא ליעיל את הדיון בבקשות ועל מנת שבקשות אלה תוכנרעה במהירות
- המתבקשת עליו תיווצר סחבת בדיון בהן, לפיכך, מקום שביט המשפט מצא כי הבקשה אינה ממלאת את הרואת הארכת מועד לביצוע הצו לזדות את הבקשה על הסף.
- תקנות התכנון והבניה בדין ב"כ **בית המשפט לא ידון בבקשה לביטול צו להנאיים הקובעות בתקנות אלה, אלא מימוקיים מיוחדים** כמקיימת אחר הרואות התקנות מסכפר עניינים ואלה הם:

מועד הגשת הבקשה - הבקשה הוגשה שלושה ימים לפני מועד ביצוע הצו
מקום שתקנה 2(א)2(2) לתקנות התכנון והבניה קובעת, כי הבקשה תוגש עד י 7 ימים לפני מועד ביצוע הצו;
הבקשה לא תתכמה בתצאיר בעל מקצוע כאשר לסיכוי קבלת ההיתר ולא צורפו המסמכים הנוגעים לעניין, כנסד להוראות תקנה 2 (3) לתקנות התכנון והבניה;
בנוסף, לא צורפה תגובה בכתב מטעם המשיבה לבקשה להארכת מועד כנדרש בתקנה 4(א) לתקנות התכנון והבניה. די היה בפגמים אלו כדי לדחות את הבקשהעל הסף.

ציין, כי בית משפט קמא יכול היה לדחות את טענות המערער על סף, אך בחר לפנים משרות דרדן להתייחס לבקשה גופה, ועל כן אף איתחיס לטעמת גופו.

האם היה מקום להיתער לבקשה להארכת מועד לביצוע הצו

- בדיון בבקשה ביום 15.1.18 יחל מחנה זה במסגרת ע"פ 151-18-9345 שנערך, כאמור, במעמד הצדדים, הסכימו הצדדים כי בית התק. ב"כ המערער ביקש ארכה של 90 יום לביצוע הצו, נעתרתי לבקשה ונתנה ארכה לביצוע הצו עד ליום 15.4.18. לא מצאתי בהקשר ובערעור שלפני כי חל שהיה מחוור מתן מועד הדיון קטען, כי אחרות לביצוע צו הריסה מצויה הפסקות שמועין יענות להחלטה הבניה וההישג היה ב"כ המערער לא הגיש יד. הסמכות להאריך מועד לביצוע צו הריסה תופעל רק באותם מקרים בהם ההליך התכנוני הושלם וניתן היה לקבל היתר. (ראה גרי"פ 3774/04 **אלטנה יוסף ואח' ב' מ"י** [7.04.04], גרי"פ 4357/01 יעקב סגן ב' חותינג' [פורסם בבנו] [בניה (אונן) פד"י] יו' (3) [9.1.02], גרי"פ 1288/04 **נמיר נמיר ב' ו"ר הוועדה המקומית לתכנון והבניה ירושלים**) [3.04.04]. זאת נוכח הרצונו הברור מבין כי, אחרות נועד לשמש כמנעה מבין לבנייה ב"כ המערער לא הוכיח שיש צורך בהיתר חוקית וקובע, כי חקובע אף סירבו לראות בהליך תכנוני מתקדם כעילה מספקת לצורך קבלת ביצוע צווי הריסה. מהדורות הערעורו מוטענותיו של המערער ב"כ המערער לא הוכיח שיש צורך בהיתר חוקית וקובע, כי חקובע אף סירבו לראות בהליך תכנוני מתקדם כעילה מספקת.

- בנוסף, מדובר בשלבי מספר ארוכות, כמספר האחרונה שבהן היתה בעיקרה מטעמים הומנטריים בשל תקופת החורף. לאחר מכן רב דין והותל, להתארגנות לצורך ביצוע צו ההריסה. לפיכך, אין כל מקום להאריך עוד את מועד ביצועו של הצו. לפנים משרות דיון, בשל חודש הרמדאן, מניין 30 הימים יחל ביום 25.6.18.
- אשר על כן, לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת בית המשפט קמא דין הערעור להידחות.
- על המערער לשלם הוצאות למשיבה בסך 3,500 ₪ אשר יקוזזו מהפרקדות בסך 5,000 ₪ והיתרה תושב לו.

בהחלטת שועה בהחלטת אל"כ הצדדים

verdicts.co.il - פסקי דין פלייטס

ניתן היום, י"א סיוון תשע"ח, 25 מאי 2018, בהעדר הצדדים.